

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6577/2023
17.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА и малолетног ББ, чији је законски заступник мајка ВВ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Сузана Марковић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2136/22 од 30.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 17.05.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 2136/22 од 30.11.2022. године и пресуда Вишег суда у Новом Саду П 49/21 од 09.06.2022. године, тако што се одбија тужбени захтев у делу којим је тражено да суд обавезе туженог да тужиоцима исплати накнаду преко износа од по 20.653.072,82 динара до износа од 23.060.815,00 динара, са законском затезном каматом на разлику ових износа почев од 09.06.2022. године до исплате, а у преосталом делу ревизија туженог се одбија као неоснована.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 49/2021 од 09.06.2022. године, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда, те је тужени обавезан да тужиоцима исплати износе од по 23.060.815,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.06.2022. године до исплате, као и да им надокнади парничне трошкове у износу од 619.875,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Преко досуђених, а до тражених износа од по 23.077.182,65 динара, као и у делу захтева за исплату затезне камате за период од 13.01.2022. године до пресуђења тужбени захтев је одбијен. Одбијен је предлог тужилаца за ослобођење од обавезе плаћања судске таксе.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2136/22 од 30.11.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) Врховни суд је утврдио да је ревизија делимично основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужиоци су сувласници непокретности у КО ..., парцеле број .. површине 24 а 18 м² у по 1498/4894 делова и парцеле број .. од 30 а 81 м² у по 749/3115 делова. Парцеле су према планским актима у целости намењене јавној саобраћајној површини – регулацији улице. Парцела број .. фактички је приведена планираној намени у површини од 19 а 12 м², а у преосталом делу користи се као двориште уз пословне објекте власника суседних парцела број .., .. и .. . Спрам сувласничког удела тужилаца од ове парцеле фактички је приведено планираној намени по 585,5 м². Парцела број .. је у целости приведена планираној намени. Тржишна вредност 1 м² за обе парцеле је 132,52 евра, што према важећем курсу за 1 евро од 117,50 динара, представља спрам сувласничких удела тужилаца на парцели бр .. по 11.524.947,06 динара, а на парцели бр .. по 11.535.867,90 динара.

Нижестепени судови одлуку о основаности захтева за исплату износа у висини тржишне вредности сувласничких делова тужилаца на парцелама, које су фактички приведене планираној намени заснива на одредбама члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и члану 58. Устава Републике Србије. Поступак експропријације у конкретном случају није спроведен, па је фактичким одузимањем непокретности у јавном интересу повређено право тужилаца на мирно уживање имовине, због чега им је признато право на новчану накнаду у висини актуелног тржишног еквивалента права својине кога су лишени.

Нижестепени судови су правилно применили материјално право у делу који се односи на део парцела које су фактички одузете и приведене планираној намени за јавну површину.

Тужиоцима припада право на новчану накнаду за фактички одузето земљиште у јавном интересу, па указивање у ревизији да су плански акти донети након фактичког формирања улице бесправном градњом у сврху усаглашавања фактичког и правног стања, не доводи у сумњу законитост и правилност одлуке везане за исплату тржишне накнаде за целу парцелу бр .. и део парцеле бр .. у површини од 19 а 12 м². Наиме, у наведеном делу предметне непокретности представљају јавни пут у јавној својини тужене у складу са одредбама члана 10. став 2. и став 10. Закона о јавној својини („Службени гласник РС“ бр 72/2011 ... 153/2020), а пошто не постоји могућност враћања парцеле у првобитно стање тужени је у обавези да исплати новчану накнаду.

Међутим, пошто је чињенично утврђено да је парцела .. јавни пут само у површини од 19 а 12 м², а да се у преосталом делу користи као двориште уз суседне пословне објекте власника парцела бр .., .. и .., у том делу парцела не представља добро у општој употреби, па тужени није пасивно легитимисан у спорном

материјалноправном односу. Наиме, фактичко стање је другачије од планираног у сврху легализације бесправно саграђенех објеката, па странке стоје у материјалноправном односу само у погледу оне површине која је приведена јавној намени.

Пошто је чињенично утврђено да се према сувласничким уделима тужилаца на парцели бр .. у јавну сврху користи површина од по 585,5 м², тужиоцима припада за ову парцелу тржишна накнада од по 9.117.204,92 динара, а не по 11.524.947,06 динара, колико је признато нижестепеним пресудама. Припадајући износи за ову парцелу, заједно са износима од по 11.535.867,90 динара који тужиоцима припадају за парцелу бр. ..., чине у збиру 20.653.072,82 динара, за које износе је тужбени захтев основан. Преко ових износа, тужиоци од туженог неосновано захтевају исплату тржишне вредности земљишта, пошто тужени није пасивно легитимисан.

Из изнетих разлога, одлука у ставу првом изреке донета је на основу одредби чланова 416. став 1. и 414. став 1. ЗПП.

Тужени је успео са ревизијом само у мањем делу, па је на основу одредби чланова 162. став 2., 153. став 2. и 154. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић